

ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาชมรมคิตววรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ที่มีต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมโครงการเสวนาวิชาการ

THE PRIDE IN THE PARTICIPATION OF STUDENTS FROM THE ART OF LITERATURE CLUB AT CHAIYAPHUM RAJABHAT UNIVERSITY REGARDING THEIR SUCCESS IN ORGANIZING THE ACADEMIC SEMINAR PROJECT

ปพิชญา พรหมกันธา | **Paphitchaya Phromkantha** | ORCID ID: 0009-0001-2083-7794

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย | Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum
Rajabhat University, Chaiyaphum Province, Thailand
E-mail: thaiedu@cpru.ac.th

พัทธนันท์ พาป้อ | **Phatthanant Phapor** | ORCID ID: 0009-0007-8354-0190

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย | Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum
Rajabhat University, Chaiyaphum Province, Thailand
Corresponding Author E-mail: phathanant.ph@cpru.ac.th

ปุ่น ชมภูพระ | **Pun Chomphuphra** | ORCID ID: 0009-0002-6072-2155

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย | Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum
Rajabhat University, Chaiyaphum Province, Thailand
E-mail: poon2525@cpru.ac.th

Received: (October 9, 2024); Revised: (November 29, 2024); Accepted: (November 30, 2024)

Citation:

ปพิชญา พรหมกันธา, พัทธนันท์ พาป้อ และปุ่น ชมภูพระ. (2567). ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาชมรมคิตววรรณศิลป์
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่มีต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมโครงการเสวนาวิชาการ. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมเพื่อ
ความยั่งยืน (JRIS)*, 1(6), 32-50.

Phromkantha, P., Phapor, P. & Pun, C. (2024). The pride in the participation of students from the Art of Literature Club
at Chaiyaphum Rajabhat University regarding their success in organizing the academic seminar project.
Journal of Research and Innovation for Sustainability (JRIS), 1(6), 32-50.

ABSTRACT

This research aims to 1) study and analyze the pride in participation of the students in Art of Literature Club at Chaiphum Rajabhat University in the academic seminar project activities, 2) to study the relationship between student participation in organizing activities and the success of the project, and 3) propose guidelines for developing students' potential to participate effectively in various activities. The sample group for this research consisted of students from Art of Literature Club at Chaiphum Rajabhat University who participated in the academic seminar activities in the 2024 academic year. The sample was purposively selected, comprising 150 students from the club who attended the seminar. The research tool was a questionnaire designed to assess students' level of pride and opinions regarding their participation in the project. Quantitative data were analyzed using percentages, means, standard deviations, and Pearson's correlation coefficient. The research findings are as follows:

1. The pride in participation of Art of Literature Club students at Chaiphum Rajabhat University in the academic seminar activities had a very high average score (4.66) and a high correlation coefficient (0.84). This indicates that students felt proud of their significant roles in teamwork, with increased satisfaction and mutual support, resulting in better participation in organizing the project activities.

2. The relationship between student participation in organizing activities and the success of the project shows a very high average score of 4.65, with a correlation coefficient of 0.85, indicating a very strong relationship. This demonstrates a clear connection between satisfaction and success, highlighting the positive impact of student involvement and illustrating the clear relationship between satisfaction and project success.

3. The analysis of guidelines for developing students' potential for effective participation in various activities revealed a very high average score (4.53), but the support from faculty and staff was unsatisfactory, with an average score of only 3.64. This reflects the critical role of faculty and staff in student development. The overall average correlation coefficient was 0.73, which is high, indicating that all factors play a significant role in enhancing students' potential for effective participation in various activities.

Keywords: pride, participation, success

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาชมรมคีตวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในกิจกรรมโครงการเสนาวิชา 2. เพื่อเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมและการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จโครงการ และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชมรมคีตวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เข้าร่วมกิจกรรมเสนาวิชาการในปีการศึกษา 2567 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จากนักศึกษาชมรมที่เข้าร่วมกิจกรรมเสนาวิชาการจำนวนทั้งสิ้น 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความภูมิใจและแสดงความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในโครงการ วิเคราะห์ข้อมูลเชิง

ปริมาณโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson's correlation ผลการวิจัยพบว่า

1. ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาชมรมศิวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในกิจกรรมเสวนาวิชาการ มีคะแนนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก (4.66) มีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง (0.84) แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้สึกภูมิใจในการมีบทบาทสำคัญในการทำงานร่วมกัน มีความพึงพอใจและสนับสนุนซึ่งกันและกันมากขึ้นส่งผลต่อการมีส่วนร่วมที่ดีในการจัดกิจกรรมโครงการ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมและการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จโครงการ มีคะแนนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก (4.65) มีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก (0.85) แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างความพึงพอใจและความสำเร็จ บ่งบอกถึงผลกระทบเชิงบวกในการมีส่วนร่วมของนักศึกษา และแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างความพึงพอใจและความสำเร็จของโครงการ

3. ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก (4.53) แต่การสนับสนุนจากอาจารย์และบุคลากรยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 3.64 สะท้อนให้เห็นว่าบทบาทของอาจารย์และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนานักศึกษา มีคะแนนรวมเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.73 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าทุกปัจจัยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ความภูมิใจ, การมีส่วนร่วม, ความสำเร็จ

1. บทนำ

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่ยกระดับความคิด สติปัญญา และการแสดงออกที่เป็นกำลังคนระดับสูงให้กับประเทศ ซึ่งเป็นบุคคลที่ต้องการเพิ่มศักยภาพ เพิ่มพูนความรู้และยกระดับมาตรฐานของตนเองให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในวิชาการและวิชาชีพ (อดุลย์ วิจารณ์เวชกุล, 2542) อีกทั้งสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้ออกไปสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ ซึ่งการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น จำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนทางวิชาการ ฉะนั้นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความพร้อมทั้งทางด้านบุคลิกภาพ ร่างกาย สติปัญญา สังคม และมีจิตใจที่ดีงาม จำเป็นต้องมีการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์เป็นกระบวนการที่มีหลายด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

ในการจัดกิจกรรมโครงการ การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมมีความสำคัญในการสร้างความรู้สึกของความเป็นเจ้าของในโครงการ และช่วยเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการและการทำงานเป็นทีม (Astin, A. W., 1984) ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษา โดยนักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความสมัครใจ ความสนใจ และความสามารถ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยหรือคณะต้องกำหนดให้อาจารย์เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดพัฒนาการอย่างเหมาะสม กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักสนิทสนมปรึกษาหารือร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ประจำชมรมคอยแนะนำ ให้คำปรึกษา เพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเดินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม (พงษ์ศักดิ์ แป้นแก้ว, 2548) สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2544) ที่ว่านักศึกษาทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา จุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ไม่ใช่เป็นเพียงกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการพัฒนาด้านร่างกายของผู้เรียน แต่ต้องเป็นกิจกรรมที่พัฒนาทางด้านจิตใจและการพัฒนาทางสังคมด้วย และการมองกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะต้องไม่เน้นที่การให้คะแนน แต่เน้นพฤติกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมและผลการปฏิบัติจริง ดังนั้น โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสภาพแวดล้อมการทำงานจริงในอนาคต ดังนั้น กิจกรรมพัฒนาศักยภาพจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมและการคิดเชิงวิพากษ์ของนักศึกษา โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมจะสร้างความรู้สึกของความเป็นเจ้าของโครงการ ซึ่งเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการและการทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการไม่เพียงแต่ทำให้นักศึกษารู้สึกมีค่าแต่ยังสร้างความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง และการเข้าร่วมกิจกรรมเช่นนี้ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะการแก้ปัญหาและการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อความสำเร็จในสังคมที่มีการแข่งขันสูง

เมื่อนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จ จะรู้สึกถึงความสามารถของตนและพัฒนาความมั่นใจในตนเอง อีกทั้งนักศึกษายังได้รับโอกาสในการแสดงออกและตัดสินใจ ซึ่งสามารถสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองและความมั่นใจในตนเองได้ ซึ่งการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกิจกรรมต่าง ๆ นั้นมีความสำคัญมากเพราะช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่มีค่า ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีขึ้น (ธัญญารักษ์ บัวหลวง, 2566) จากข้างต้น จะเห็นได้ว่าโครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างพื้นฐานที่มั่นคงให้กับนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในโลกที่มีการแข่งขันสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมเสวนาวิชาการ “บทกวีวรรณกรรมอำนาจคิด พึ่งประดิษฐ์เพียรประดัดกับอักษร คีตการงานภาษากว่าสุนทร บทวิจารณ์ภาพสะท้อนทางปัญญา”

ซึ่งจัดโดยนักศึกษามหามงคลวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์และความคิดเห็นที่มีคุณค่า การจัดกิจกรรมดังกล่าวไม่เพียงแต่มุ่งเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม แต่ยังช่วยให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองและสร้างความมั่นใจในความสามารถของตนเอง (Bandura, 1997) นอกจากนี้จากการศึกษาลักษณะของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของวไลยทิพย์ เปรมพิริณโชติ (2557) พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มากที่สุดคือระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาชนบท รองลงมาคือระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านกีฬา การมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านจริยธรรมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอย่างจริงจังในลักษณะที่มีการทุ่มเทแรงกาย แรงใจ เข้าไปมีส่วนร่วมในการคิด แก้ไข พัฒนา และลงมือปฏิบัติจริง จะทำให้เกิดการพัฒนาคุณลักษณะจิตอาสาสามารถขึ้นได้

การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในโครงการนี้ส่งผลต่อความรู้สึกของความสำเร็จและภาคภูมิใจในตนเอง นักศึกษามหามงคลวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นการสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จากการจัดการโครงการและการทำงานในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาในอนาคตจากการศึกษาของหนึ่งฤทัย มะลาไวย, อรพินทร์ ชูชม และนริศรา พิงโพธิ์สภ พงศ์ (2564) ได้ศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักเรียน : ด้านปัจจัยเชิงสาเหตุ ข้อเสนอแนะในการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการทำงานเป็นทีมเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับนักเรียน เพราะการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการทำงานเป็นทีมจะส่งผลให้เกิดการสร้างความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลในสังคมและเติบโตเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในสังคมได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม และข้อเสนอแนะในการทำวิจัย โดยนำเสนอในมุมมองเชิงพฤติกรรมศาสตร์ กล่าวคือ การทำงานเป็นทีม นั้นเป็นพฤติกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของวิถีมุขซึ่งได้รับอิทธิพลทั้งในตัวบุคคล สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยสามารถแบ่งออกเป็นหลายกลุ่ม อาทิ ปัจจัยลักษณะสถานการณ์ ปัจจัยจิตลักษณะเดิม ปัจจัยจิตลักษณะตามสถานการณ์ ซึ่งพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมนี้เป็นทักษะที่สำคัญยิ่ง เพราะการที่นักเรียนที่มีความรู้ความสามารถและศักยภาพที่แตกต่างกัน สามารถทำงานเป็นทีมได้จนประสบความสำเร็จ และตอบสนองความต้องการของจิตใจเกิดการพัฒนาตนเองจากการได้เรียนรู้จากผู้อื่น ซึ่งในอนาคตจะทำให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้

โดยสรุป การจัดโครงการเสวนาวิชาการนี้ ไม่เพียงแต่เป็นการส่งเสริมความรู้และทักษะที่จำเป็นให้กับนักศึกษาเท่านั้น แต่ยังสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พวกเขาสามารถเติบโตและเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในอนาคตได้ ด้านการวัดและประเมินผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในโครงการต่อความภูมิใจในตนเองและทักษะการทำงาน ซึ่งจะทำให้เราสามารถเห็นภาพรวมของการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้การศึกษาในครั้งนี้ไม่เพียงแต่จะให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักศึกษาในการเข้าร่วมโครงการ แต่ยัง

สามารถนำเสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการในอนาคตเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อกลุ่มนักศึกษาอีกด้วย (Richard L. Miller et al. 2020) ดังนั้น การจัดโครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการวิจัยในครั้งนี้ ไม่เพียงแต่เป็นการส่งเสริมความรู้และทักษะที่จำเป็นให้กับนักศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้เกิดการคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาตนเอง ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พวกเขาสามารถเติบโตและเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในอนาคตได้ การสร้างนักศึกษาที่มีศักยภาพและความมั่นใจจะส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติในระยะยาวอย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์การทำวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาชมรมคีตวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในกิจกรรมเสวนาวิชาการ
2. เพื่อเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมและการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จโครงการ
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สมมุติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจะมีความภูมิใจในตนเองและความสำเร็จในกระบวนการทำงานมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้มีส่วนร่วม
2. การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการจัดโครงการ

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยอิงตามทฤษฎีแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (Student Engagement Theory) ที่พัฒนาโดย Astin, A. W. (1984) ซึ่งมุ่งเน้นการวัดผลจากการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกิจกรรมทางวิชาการและผลกระทบต่อพัฒนาทักษะส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1. ความภูมิใจในการมีส่วนร่วม: ระดับความรู้สึภาคภูมิใจที่นักศึกษาได้รับการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ: การประเมินว่าการมีส่วนร่วมของนักศึกษาส่งผลต่อความสำเร็จของกิจกรรมมากน้อยเพียงใด
3. การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา: การวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

5. วิธีการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชมรมคีตวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เข้าร่วมกิจกรรมเสวนาวิชาการในปีการศึกษา 2567 โดยกลุ่มประชากรทั้งหมดมีลักษณะที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเฉพาะการศึกษาและวิเคราะห์ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกิจกรรม คณะผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักศึกษาชมรมที่เข้าร่วมกิจกรรมเสวนาวิชาการ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 150 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ตรงในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีความแม่นยำและสอดคล้องกับหัวข้อการวิจัย และเป็นตัวแทนในการศึกษาประสบการณ์และความรู้สึกในการมีส่วนร่วม รวมถึงผลกระทบจากการเข้าร่วมโครงการที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของกิจกรรม

5.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะเน้นการวิเคราะห์ประสบการณ์ของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสวนาวิชาการ "บทกวีวรรณกรรมอำนาจคิด" รวมถึงประเมินผลกระทบจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่อความสำเร็จของโครงการ และสำรวจแนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์เนื้อหาจะครอบคลุมการสะท้อนความภูมิใจในตนเองและการพัฒนาทักษะที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการ

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เพื่อประเมินระดับความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในโครงการ รวมถึงการรับรู้ถึงความสำเร็จของโครงการ โดยแบบสอบถามนี้จะใช้การวัดในระดับแบบ Likert scale เพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณที่สะท้อนความรู้สึกและประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ประเมินระดับความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในโครงการ

ตอนที่ 2 ประเมินการรับรู้ความสำเร็จและประโยชน์ที่นักศึกษาได้จากการเข้าร่วมโครงการ

ตอนที่ 3 สอบถามแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยข้อคำถามในการสอบถาม จะเน้นไปที่ประสบการณ์ ความรู้สึกในการมีส่วนร่วม และผลกระทบที่นักศึกษารับรู้จากการเข้าร่วมโครงการ เพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับประสบการณ์ การรับรู้ และความรู้สึกในการมีส่วนร่วม

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลจากการวิจัยจะถูกวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อสรุปข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อวัดระดับความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของ

นักศึกษา และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อประเมินความแปรปรวนของข้อมูล นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (r) ความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson's correlation เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกิจกรรมกับความสำเร็จของโครงการ สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) เพื่อให้เห็นภาพรวมของประสบการณ์และความรู้สึกของนักศึกษาในการมีส่วนร่วม

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับตามวิธีของ ลิเคิร์ท และการแปลค่าสัมประสิทธิ์ (r) ความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson's correlation (บุญชม ศรีสะอาด, 2565) ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แปลความหมายการประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) และการแปลค่าสัมประสิทธิ์ (r) ความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson's correlation

การประเมินค่าเฉลี่ย (M)	ความหมายระดับ คะแนน	ค่าสัมประสิทธิ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
4.51–5.00	สูงมาก	0.00 - 0.19	ไม่มีความสัมพันธ์
3.51–4.50	สูง	0.20 - 0.39	ความสัมพันธ์ต่ำ
2.51–3.50	ปานกลาง	0.40 - 0.59	ความสัมพันธ์ปานกลาง
1.51–2.50	น้อย	0.60 - 0.79	ความสัมพันธ์สูง
1.00 –1.50	น้อยมาก	0.80 - 1.00	ความสัมพันธ์สูงมาก

6. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาชมรมคีตวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในกิจกรรมเสวนาวิชาการ ประกอบด้วย 1.1) ผลการศึกษาและวิเคราะห์ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษา และ 1.2) สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วย Pearson's correlation ของปัจจัยต่าง ๆ ในการมีส่วนร่วม สามารถสรุปได้ดังนี้:

ตาราง 2 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความภูมิใจในการมีส่วนร่วมในโครงการของนักศึกษาชมรมคีตวรรณศิลป์

หัวข้อการประเมินความภูมิใจในการมีส่วนร่วมในโครงการของนักศึกษา	M	S.D.	Σ	ระดับ คะแนน
1. ความพึงพอใจในกิจกรรม	4.65	0.45	93	สูงมาก
2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.72	0.38	94.4	สูงมาก

3. การเรียนรู้จากกิจกรรม	4.55	0.4	91	สูงมาก
4. การพัฒนาทักษะการสื่อสาร	4.6	0.42	92	สูงมาก
5. ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชมรม	4.8	0.35	96	สูงมาก
คะแนนรวมเฉลี่ย	4.66	0.40	93.28	สูงมาก

จากตาราง 2 ตารางนี้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาชมรม คีตวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในกิจกรรมเสวนาวิชาการ ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่า คะแนนรวมเฉลี่ยที่สูง (4.66) บ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมและความภูมิใจของนักศึกษาในชมรมคีตวรรณศิลป์ที่มีต่อกิจกรรม การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้จึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนากิจกรรมในอนาคตและการสนับสนุน การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในชมรมต่อไป

ตาราง 3 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ด้วย Pearson's correlation

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์	(r)	ระดับความสัมพันธ์
ความพึงพอใจในกิจกรรม และ การมีส่วนร่วมในกิจกรรม	0.85	สูงมาก
การเรียนรู้จากกิจกรรม และ การพัฒนาทักษะการสื่อสาร	0.78	สูง
ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชมรม กับ ทุกหัวข้อ	0.90	สูงมาก
คะแนนรวมเฉลี่ย	0.84	สูงมาก

จากตาราง 3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ด้วย Pearson's correlation ยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับความสัมพันธ์สูงมาก การมีส่วนร่วมและความภูมิใจในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สูง (0.84) แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีความรู้สึกภูมิใจและมีบทบาทสำคัญในการทำงานร่วมกัน นักศึกษาจะมีความพึงพอใจและการสนับสนุนซึ่งกันและกันมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการมีส่วนร่วมที่ดีในการจัดกิจกรรมโครงการ และยังแสดงให้เห็นภาพรวมของการวิจัยและสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อไปในอนาคตได้

ตอนที่ 2 การประเมินผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จของโครงการเสวนาวิชาการ ประกอบด้วย 2.1) การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จของโครงการ และ 2.2) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ด้วย Pearson's correlation ข้อมูลผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จของโครงการ สามารถสรุปได้ดังนี้:

ตาราง 4 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จของโครงการ

การวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม	M	S.D.	Σ	ระดับคะแนน
1. ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม	4.62	0.44	92.4	สูงมาก
2. การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	4.7	0.39	94	สูงมาก
3. ความสำเร็จในการดำเนินโครงการ	4.75	0.36	95	สูงมาก
4. ความรู้สึกในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.68	0.41	93.6	สูงมาก
5. การพัฒนาทักษะใหม่จากการจัดกิจกรรม	4.65	0.4	93	สูงมาก
คะแนนรวมเฉลี่ย	4.66	0.4	468	สูงมาก

จากตาราง 4 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จของโครงการ พบว่า คะแนนการประเมินในแต่ละหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จของโครงการ เฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งแสดงถึงระดับความพึงพอใจและความสำเร็จที่สูงของนักศึกษาในกิจกรรมที่เข้าร่วม

ตาราง 5 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วย Pearson's correlation ข้อมูลผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จของโครงการ

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์	(r)	ระดับความสัมพันธ์
ความพึงพอใจในการมีส่วนร่วม และ ความสำเร็จของโครงการ	0.88	สูงมาก
การพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้อง และ ความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการ	0.82	สูงมาก
การทำงานร่วมกับผู้อื่น และ ความสำเร็จของโครงการ	0.85	สูงมาก
คะแนนรวมเฉลี่ย	0.85	สูงมาก

จากตาราง 5 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ด้วย Pearson's correlation ข้อมูลผลกระทบของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่อความสำเร็จของโครงการโดยรวมแล้ว คะแนนเฉลี่ยในทุกหัวข้ออยู่ในระดับ "สูงมาก" (0.85) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับความสัมพันธ์สูงมาก ของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมมีต่อความสำเร็จของโครงการ นอกจากนี้ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วย Pearson's correlation ยังแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างความพึงพอใจและความสำเร็จ ซึ่งสามารถใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการในอนาคตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3.1) การสรุปผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และ 3.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ด้วย Pearson's correlation ของแนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

ตาราง 6 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา ให้มีส่วนร่วมในความสำเร็จของโครงการ	<i>M</i>	<i>S.D.</i>	Σ	ระดับ คะแนน
1. การส่งเสริมกิจกรรมที่หลากหลาย	4.75	0.35	93	สูงมาก
2. การจัดอบรมและพัฒนาทักษะที่จำเป็น	4.70	0.40	92	สูงมาก
3. การสร้างโอกาสในการแสดงความคิดเห็น	4.82	0.30	94.4	สูงมาก
4. การจัดกิจกรรมที่กระตุ้นการมีส่วนร่วม	4.78	0.32	93.6	สูงมาก
5. การสนับสนุนจากอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัย	3.64	0.50	75.6	ปานกลาง
คะแนนรวมเฉลี่ย	4.53	0.37	89.72	สูงมาก

จากตารางที่ 6 สรุปผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในระดับสูงมาก แต่การสนับสนุนจากอาจารย์และบุคลากรยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 3.64 ซึ่งบ่งชี้ว่านักศึกษารู้สึกว่าขาดการสนับสนุนที่เพียงพอในการพัฒนาศักยภาพ สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมศักยภาพอย่างเต็มที่ ข้อมูลนี้ชี้ชัดว่าบทบาทของอาจารย์และบุคลากรมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนานักศึกษา สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงระบบการสนับสนุนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษาได้อย่างเต็มที่

ตาราง 7 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (*r*) ความสัมพันธ์ด้วย Pearson's correlation แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์	(<i>r</i>)	ระดับความสัมพันธ์
1. การส่งเสริมกิจกรรมที่หลากหลาย & การมีส่วนร่วมในกิจกรรม	0.75	สูง

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์	(r)	ระดับความสัมพันธ์
2. การจัดอบรมและพัฒนาทักษะที่จำเป็น & ความสำเร็จของกิจกรรม	0.72	สูง
3. การสร้างโอกาสในการแสดงความคิดเห็น & การมีส่วนร่วม	0.80	สูงมาก
4. การส่งเสริมกิจกรรมที่หลากหลาย & การมีส่วนร่วมในกิจกรรม	0.75	สูง
5. การสนับสนุนจากอาจารย์ & การมีส่วนร่วมในกิจกรรม	0.65	สูง
คะแนนรวมเฉลี่ย	0.73	สูง

จากตาราง 7 ซึ่งแสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (r) ด้วย Pearson's correlation พบว่าคะแนนรวมเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.73 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกที่ระดับความสัมพันธ์สูง ทุกปัจจัยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) การส่งเสริมกิจกรรมที่หลากหลายและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ($r = 0.75$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเชิงบวก ที่ระดับความสัมพันธ์สูง แสดงให้เห็นว่าการสร้างกิจกรรมที่หลากหลายช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าร่วมในกิจกรรมมากขึ้น เนื่องจากความหลากหลายทำให้กิจกรรมตรงกับความสนใจของนักศึกษาหลายกลุ่ม

2) การจัดอบรมและพัฒนาทักษะที่จำเป็นและความสำเร็จของกิจกรรม ($r = 0.72$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับความสัมพันธ์สูง แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะของนักศึกษาผ่านการอบรมที่ตรงตามความต้องการของกิจกรรม จะช่วยให้กิจกรรมประสบความสำเร็จได้มากขึ้น

3) การสร้างโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและการมีส่วนร่วม ($r = 0.80$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับความสัมพันธ์สูงมาก การเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นทำให้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

4) การส่งเสริมกิจกรรมที่หลากหลายและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ($r = 0.75$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับความสัมพันธ์สูง โดยได้รับการประเมินซ้ำแสดงถึงความสำคัญของกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากขึ้น

5) การสนับสนุนจากอาจารย์และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ($r = 0.65$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับความสัมพันธ์สูงนี้บ่งบอกว่าการสนับสนุนจากอาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม แต่ปัจจัยนี้ยังไม่ได้รับความสำคัญหรือมีความสำคัญน้อยกว่าปัจจัยอื่น ๆ

สรุป คะแนนรวมเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.73 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าทุกปัจจัยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

7. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในเรื่อง "ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาชมรมคีตวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในกิจกรรมเสนาวิชากร" ได้รับการออกแบบเพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ความรู้สึกภาคภูมิใจและผลกระทบจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสนาวิชากรที่จัดขึ้น ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้:

1. ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษา จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชมรมคีตวรรณศิลป์มีความภูมิใจอย่างมากต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสนาวิชากร ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกพึงพอใจและมั่นใจในความสามารถของตนเอง นักศึกษาเหล่านี้ไม่เพียงแต่เข้าร่วมกิจกรรม แต่ยังมีความรู้สึกว่าตนเองมีบทบาทสำคัญในการผลักดันและสร้างความสำเร็จให้กับกิจกรรมที่จัดขึ้น จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าความรู้สึกถึงความสำเร็จจากการมีส่วนร่วมสามารถช่วยเพิ่มความภาคภูมิใจในตัวเองและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น กล่าวได้ว่าความรู้สึกที่ว่านี่เป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีในการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในโลกปัจจุบัน (Ryan, R. M., & Deci, E. L. 2000) อีกทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมยังสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ เช่น การสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเติบโตในอนาคต ดังที่ Sharma, R., Ali, R., & Ahmed, N. (2020) ย้ำว่าความภูมิใจในความสำเร็จร่วมกันสามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการ และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีคุณค่าและเต็มไปด้วยแรงจูงใจ นักศึกษาที่รู้สึกถึงการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมทีมจะมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมยังส่งผลต่อความรู้สึกทางสังคมของนักศึกษา ทำให้เกิดการเรียนรู้เกิดขึ้นในบริบททางสังคมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่ม ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาความรู้สึกของความเป็นหนึ่งเดียวกันและความภาคภูมิใจในกลุ่ม การทำงานร่วมกันช่วยสร้างความรู้สึกว่า "เรา" เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญ ซึ่งทำให้สมาชิกทุกคนรู้สึกมีคุณค่า (Vygotsky, 1978)

จากการอภิปรายผลการวิจัยข้างต้นชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกิจกรรมเสนาวิชากร ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการและพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในบริบทของชมรมคีตวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่มีการจัดกิจกรรมนี้ นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์และเรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน แต่ยังสร้างความภาคภูมิใจในความสำเร็จที่ได้เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกัน โดยข้อมูลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษารู้สึกถึงความสำคัญของบทบาทที่ตนมีในการจัดกิจกรรม ซึ่งสร้างแรงจูงใจให้พวกเขามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

2. ผลกระทบของการมีส่วนร่วมต่อความสำเร็จของโครงการ จากการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมเสนาวิชากรมีผลต่อความสำเร็จของโครงการอย่างชัดเจน โดยนักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกัน การจัดการเวลา และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการศึกษาของ พระมหาวชิราวุธ กนตสีโล, พระราชศักดิ์ จริยโสภณ, พระกนก กนตสีโล, ไสว คำสุวรรณ

และการิณย์ พรหมแก้ว (2562) แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมช่วยสร้างความรับผิดชอบและส่งเสริมการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ในกลุ่มนักเรียน นักศึกษาไม่เพียงแต่ได้รับประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม แต่ยังสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมดังกล่าวยังสามารถส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการได้อย่างมีนัยสำคัญ จากการศึกษาของ มัลลิกา พิทักษ์ (2562) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโครงการมี 3 ด้าน คือ 1) ด้านระบบและกระบวนการทำงาน มีระบบและกระบวนการทำงานที่มีอิสระ มีการเปิดพื้นที่แสดงความคิดเห็นเพื่อแสดงออกและหาแนวทางการปฏิบัติงานร่วมกันของบุคลากรทุกระดับ 2) ด้านทักษะการทำงานขององค์กร บุคลากรมีทักษะที่หลากหลายและมีความเฉพาะทาง มีการอบรมและพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ 3) รูปแบบการบริหารงานองค์กร เป็นการบริหารแบบกระจายอำนาจ บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และมีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ จากการศึกษาของ Youngren (2021) พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้และแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นในนักศึกษาที่มีส่วนร่วมมากขึ้น การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมทีมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้กิจกรรมที่จัดขึ้นมีคุณภาพและมีผลลัพธ์ที่น่าพอใจ การทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพยังเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง และทำให้สมาชิกในกลุ่มรู้สึกว่ามีคุณค่าในกระบวนการทำงาน ในทำนองเดียวกัน Okolie et al., (2021) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งสามารถส่งผลให้เกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่มนักศึกษา อีกทั้งการมีส่วนร่วมยังเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความผูกพันระหว่างนักศึกษาและสร้างความรู้สึของการเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่ม ซึ่งส่งผลดีต่อการทำงานร่วมกันในอนาคต ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของนักศึกษาจึงส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น รวมทั้งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในกลุ่มนักศึกษา สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมทำให้นักเรียนกล้าที่จะแบ่งปันความคิดเห็นและไอเดียใหม่ ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความสำเร็จในโครงการต่าง ๆ นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้จากความคิดเห็นและประสบการณ์ของผู้อื่น ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาโครงการในอนาคต (Miller et al. 2020)

จากการอภิปรายผล กล่าวโดยสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมเสวนาวิชาการไม่เพียงแต่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการเท่านั้น แต่ยังเป็นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในชีวิตการเรียนและการทำงานในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของผลกระทบของการมีส่วนร่วมที่ได้ศึกษา การวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมเสวนาวิชาการนั้นไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมทักษะที่สำคัญ เช่น การสื่อสาร การจัดการเวลา และการทำงานเป็นทีม แต่ยังสร้างความรับผิดชอบและความรู้สึกเป็นเจ้าของในโครงการที่เกิดขึ้น การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมทีมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา นอกจากนี้ ความสำเร็จของกิจกรรมที่เกิดจากการมีส่วนร่วมอย่าง

แท้จริง ยังสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของนักศึกษาในการประสานงานและบริหารจัดการกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าควรมีการพัฒนาแนวทางในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการสร้างกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจและความต้องการของนักศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการพัฒนาศักยภาพนี้ การศึกษาของ Freeman et al., (2014) ยังเสนอว่าการจัดกิจกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการเรียนการสอนสามารถทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการใช้สื่อออนไลน์และแพลตฟอร์มการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักศึกษาเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและสะดวกมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นได้ในแบบที่มีความยืดหยุ่นสูง ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากขึ้น ในยุคที่ข้อมูลข่าวสารมีความรวดเร็ว การใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้การศึกษาไม่ตกยุค อีกทั้ง Zheng et al. (2020) ชี้ให้เห็นว่าการสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างและเป็นมิตรจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน การทำงานในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สามารถสร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สรุปได้ว่า การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องการความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งอาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษาเอง โดยการสร้างกิจกรรมที่น่าสนใจและเอื้อต่อการเรียนรู้จะช่วยให้นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคต

จากการอภิปรายผลกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในด้านแนวทางการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา การวิจัยได้เสนอแนวทางที่สามารถนำไปใช้ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในอนาคต โดยเน้นการสร้างกิจกรรมที่น่าสนใจซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจและตอบสนองความต้องการของนักเรียน การใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมถือเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่สำคัญ ที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ ๆ นอกจากนี้ การสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรและเปิดกว้างจะช่วยให้เหล่านักเรียนรู้สึกมั่นใจและกล้าที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและทำให้เกิดการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในชีวิตจริง

จากผลการอภิปรายข้างต้น ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาไม่ได้เป็นเพียงแค่ความรู้สึกส่วนบุคคล แต่เป็นกลไกสำคัญที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทั้งนี้ การสนับสนุนและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้ามในการพัฒนาการศึกษาในอนาคต ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ ในโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

8. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

8.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อให้การดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

2. ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลและข้อเสนอแนะจากนักศึกษาเป็นแนวทางในการปรับปรุง เพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา

3. ควรนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเสวนาวิชาการ เพื่อให้การเรียนรู้มีความหลากหลายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์สามารถเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมจากต่างพื้นที่สามารถเข้าร่วมได้

4. ควรมีระบบการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจนในการจัดกิจกรรม เพื่อให้สามารถวัดผลและวิเคราะห์ความสำเร็จของโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินผลควรทำในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อดูผลกระทบที่เกิดขึ้น

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การขยายขอบเขตการวิจัย ควรขยายการวิจัยไปยังกลุ่มนักศึกษาในระดับชั้นและสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและครอบคลุมมากขึ้น การศึกษาในกลุ่มที่มีความหลากหลายจะช่วยให้เห็นถึงผลกระทบที่แตกต่างกัน

2. การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ ควรพิจารณาการทำการวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลและแนวทางการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาในมิติที่กว้างขึ้น

3. การใช้วิธีการวิจัยที่หลากหลาย ควรใช้วิธีการวิจัยที่หลากหลาย เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสำรวจ หรือการวิเคราะห์กรณีศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายและละเอียดมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความสมบูรณ์

4. การนำเสนอผลการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ควรให้ความสำคัญกับการนำเสนอผลการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้จริง การจัดประชุมสัมมนา หรืองานนำเสนอผลงานวิจัยจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ

5. การศึกษาผลกระทบในระยะยาว ควรมีการติดตามผลกระทบในระยะยาวหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในทักษะ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักศึกษาในอนาคต การศึกษาผลกระทบในระยะยาวจะช่วยให้เข้าใจถึงความยั่งยืนของโครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา

9. สรุป

ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าความภูมิใจในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาและผลกระทบของการมีส่วนร่วมต่อความสำเร็จของโครงการมีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน การสนับสนุนจากกิจกรรมต่าง ๆ

ส่งผลให้เกิดการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยเน้นที่การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การอบรมพัฒนาทักษะ การสร้างโอกาสในการแสดงความคิดเห็น และการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นการมีส่วนร่วม ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะที่สำคัญในชีวิตการศึกษา ในขณะที่เดียวกันการสนับสนุนจากอาจารย์และบุคลากรควรได้รับการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการเข้าร่วมกิจกรรม การศึกษาในครั้งนี้จึงสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงกลยุทธ์ในการพัฒนาและสนับสนุนกิจกรรมที่มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการทำวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการที่นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมเสวนาวิชาการ ซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพรวมของการมีส่วนร่วมในบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จของนักศึกษา โดยการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อทัศนคติและความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของนักศึกษา เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการคิดวิเคราะห์ ซึ่งมีความสำคัญในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
4. ได้แนวทางจากการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการพัฒนายาศักยภาพนักศึกษาในอนาคต เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของนักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น
5. สร้างความตระหนักรู้ในบทบาทของกิจกรรมเสวนาวิชาการ จะทำให้เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสวนาวิชาการในการพัฒนาทักษะและความรู้ของนักศึกษา รวมถึงการสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์
6. ได้ข้อมูลเชิงสถิติและการวิเคราะห์ผลกระทบเพื่อช่วยให้เข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการวิจัยในอนาคต
7. สร้างความเข้าใจว่าการมีส่วนร่วมและการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในระยะยาว
8. เสริมสร้างความมั่นใจและความภูมิใจในตนเองของนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกว่าตนมีคุณค่าในสังคม การทำวิจัยนี้จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาแนวทางการศึกษาและการสร้างโอกาสให้กับนักศึกษาในการพัฒนาตนเองและสังคมในอนาคต

10. เอกสารอ้างอิง

Astin, A. W. (1984). Student involvement: A developmental theory for higher education. *Journal of College Student Personnel*, 25(4), 297–308.

- Freeman, S., Eddy, S. L., McDonough, M., Smith, M. K., Okoroafor, N., Wenderoth, M. P., & Pollock, S. J. (2014). Active learning increases student performance in science, engineering, and mathematics. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 111(23), 8410-8415.
- Okolie, U. C., Mlangi, S., Oyerinde, D. O., & Nathaniel, O. O. (2021). Collaborative learning and student engagement in practical skills acquisition. *Innovations in Education and Teaching International*, 59(2), 1-10.
- Richard L. Miller et al. (2011). The effects of high impact learning experiences on student engagement. Cambridge. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 15(2011), 53-59.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 11(4), 227-268.
- Sharma, R., Ali, R., & Ahmed, N. (2020). The impact of participation in academic activities on students' self-esteem and confidence. *International Journal of Educational Psychology*, 9(3), 315-334.
- Youngren, J. (2021). Impacts of collaborative learning on student engagement. (2021). *Dissertations, Theses, and Projects*. 483.
- Vygotsky, L. S. (1978). Interaction between learning and development. In M. G. S. Cole (Ed.), *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes* (pp. 79-91). Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Zheng, M., Zhang, X., & Wang, S. (2020). Creating an open and friendly learning environment to improve student participation in collaborative learning. *Journal of Educational Technology & Society*, 23(2), 45-57.
- ธัญญารักษ์ บัวหลวง. (2566). การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในโครงการพัฒนาศักยภาพ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2565). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 12). สุวีริยาสาส์น.
- พระมหาวิชาญ กนต์สีโล, พระราชศักดิ์ จริยโสภโณ, พระกนก กนต์สีโล, ไสว คำสุวรรณ และการันย์ พรหมแก้ว. (2562). การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช ศูนย์ประสานงานจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2561. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 6(4), 1914-1932.

- มัลลิกา พิทักษ์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) โรงเรียนสตรีรัตนบุรี [วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วลัยทิพย์ เปรมทวีธโชติ. (2557). การศึกษาลักษณะของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา กับคุณลักษณะด้านจิตอาสาของนิสิตนักศึกษา. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 7(3), 819-833.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). หลักสูตรฝึกอบรมนิสิตนักศึกษาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษา. ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- หนึ่งฤทัย มะลาไวย์, อรพินธ์ ชูชม และนริสรา พิงโพธิ์สภ พงศ์. (2564). การทำงานเป็นทีมของนักเรียน : ปัจจัยเชิงสาเหตุ ข้อเสนอแนะในการวิจัย. Journal of Roi Kaensarn Academi, 7(3), 425-438.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. (2542). การเรียนรู้ตลอดชีวิต. พรินต์โฟร.